

Fagus sylvatica 'Mercedes'
buk pospolity 'Mercedes'

(C) fot. Gabriel Tomżyński
(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(C) fot. Wiesław Szydło
(c) fot. Wiesław Szydło SZYDŁO Wiesław Szkołka Roślin Ozdobnych

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

Bardzo wolno rosnąca, karłowa odmiana buka. Pokrój początkowo krzaczasty, gęsty. Po 10 latach osiąga ok. 1 m wys. Starsze egzemplarze przybierają formę małego drzewa. Dorastają do 4 m wys. i szer. Pędy cienkie. Wszystkie liście zielone, głęboko powcinane, długie i wąskie, 10 cm dł i 1-2 cm szer., prawie nitkowate, podobne do liści wierzby. Jesienią ładnie przebarwiają się na złotobrazowy kolor. Gatunek o dużych wymaganiach siedliskowych, wrażliwy na suszę i upały oraz wahania poziomu wody gruntowej. Nie znosi silnych mrozów i wiosennych przymrozków, które uszkodzają rozwijające się liście. Preferuje gleby żyzne i świeże, przewiewne, gliniaste lub gliniasto-piaszczyste, chętnie wapienne. Dobrze znosi zacienienie. Stosunkowo dobrze rośnie w miastach i w rejonach o silnie zanieczyszczonym powietrzu. Odmiana polecana do małych ogrodów.

autor: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

pochodzenie	wprowadzenie do handlu: ca 1970
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste drzewa
forma	małe drzewo lub duży krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca (karłowa)
pokrój	krzaczasty rozłożysty nieregularny kulisty
docelowa wysokość	od 3 m do 5 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne podłoże wilgotne
ph podłoża	roślina tolerancyjna odczyn zasadowy
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchniczna
walory	ciekawy pokrój odporność na zanieczyszczenia ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	ogrody przydomowe zieleń publiczna
strefa	5b

autor: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

